Lietas Nr. A420343614
Lietas arhīva Nr. A42-00780-15/46

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā
Valmierā 2015.gada 9.februārī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese Solveiga Pone,

piedaloties sabiedrības ar ierobežotu atbildību /Nosaukums A/ pārstāvei /pers. B/,
atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Lauku atbalsta dienesta pārstāvjiem /pers. C/ un /pers. D/,

2015.gada 27.janvārī atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc sabiedrības ar ierobežotu atbildību "/Nosaukums A/" pieteikuma par Lauku atbalsta dienesta 2014.gada 10.jūlija lēmuma Nr.10.5.3-15/14/531-B/671 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Administratīvā rajona tiesas Valmieras tiesu namā 2014.gada 13.augustā saņemts sabiedrības ar ierobežotu atbildību (turpmāk – SIA) /Nosaukums A/ (turpmāk arī – pieteicēja) pieteikums, un ar Administratīvās rajona tiesas tiesneses 2014.gada 13.augusta lēmumu pieteikums pieņemts un ierosināta administratīvā lieta Nr.A420343614.

[2] No lietas materiāliem konstatējams.

[2.1] 2011.gada 25.maijā pieteicēja Lauku atbalsta dienesta (turpmāk – Dienests) Ziemeļvidzemes reģionālajā lauksaimniecības pārvaldē iesniegusi Eiropas Savienības Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai Atklāta projektu iesniegumu konkursa Latvijas Lauku attīstības programmas 2007.-2013.gadam Pasākuma „Atbalsts uzņēmumu radīšanai un attīstībai (ietverot ar lauksaimniecību nesaistītu darbību dažādošanu)" apakšpasākuma „Ar lauksaimniecību nesaistītu darbību dažādošana" aktivitātē 4.2. „esošo uzņēmumu attīstība" projekta iesniegumu „Kaņepju šķiedras ražošanas darbības virziena attīstīšana SIA „/Nosaukums A/"" (turpmāk – Projekts), kas reģistrēts ar Nr.11-09-L31211-000035 (*sk.lietas 24.-43.lapu*).

[2.2] Ar Dienesta Ziemeļvidzemes reģionālās lauksaimniecības pārvaldes 2011.gada 24.augusta lēmumu Nr.1.1-16/2358 pieteicējas Projekta iesniegums apstiprināts, Projekta attiecināmās izmaksas Ls 140 560,80, publiskais finansējums Ls 84 336,48, Projekta īstenošanas termiņš noteikts līdz 2011.gada 1.decembrim (*sk.lietas 69.-70.lapu*).

[2.3] 2012.gada 30.augustā pieteicēja iesniegusi Dienestam Maksājuma pieprasījumu Par projekta īstenošanu par Projekta publiskā finansējuma summu Ls 84 336,48 jeb 120 000 *euro* (*sk.lietas 72.lapu*).

[2.4] 2012.gada 4.oktobrī veikta pārbaude Projekta īstenošanas laikā, par ko sastādīts Pārbaudes ziņojums Nr.12-K2-4764 (*sk.lietas 78.-79.lapu*). Pārbaudē konstatēts, ka veiktās investīcijas dabā atbilst Projekta iesniegumā plānotajam ieguldījumam.

[2.5] 2014.gada 27.februārī veikta pēcmaksājumu pārbaude uz vietas, par ko sastādīts pārbaudes ziņojums Nr.14-K4-0012 (*sk.lietas 80.-81.lapu*).

[2.6] Ar Dienesta direktores vietnieka 2014.gada 9.maija lēmumu Nr.10.5.3-11/14/1737 nolemts pārtraukt Lēmuma par projekta iesnieguma apstiprināšanu saistības un atprasīt pieteicējai Projekta ietvaros izmaksāto publisko finansējumu 120 000 *euro*, nosakot atmaksas termiņu līdz 2014.gada 9.jūlijam (*sk.lietas 9.-12.lapu*)

[2.7] Pieteicēja Dienesta direktores vietnieka 2014.gada 9.maija lēmumu Nr.10.5.3-11/14/1737 apstrīdējusi (*sk.lietas 82.lapu*), un ar Dienesta direktora pienākumu izpildītāja 2014.gada 10.jūlija lēmumu Nr.10.5.3-15/14/531-B/671 (turpmāk – pārsūdzētais lēmums) apstrīdētais lēmums atstāts negrozīts (*sk.lietas 13.-17.lapu*)

[3] Pieteicēja pieteikumā norāda turpmāk minēto argumentus.

[3.1] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 81.panta pirmo daļu augstāka iestāde izskata lietu vēlreiz pēc būtības kopumā vai tajā daļā, uz kuru attiecas iesniedzēja iebildumi. Augstāka iestāde, pieņemot lēmumu par apstrīdēto administratīvo aktu, citastarp ievēro Valsts pārvaldes iekārtas likumā noteikto formu, kādā tiek īstenota padotība pār zemāku iestādi, kā arī apstrīdētā administratīvā akta veidu.

No sākotnējā lēmuma redzams, ka to ir pieņēmis un parakstījis Lauku atbalsta dienesta (turpmāk – Dienests vai atbildētāja) direktores vietnieks /pers. L/, arī pārsūdzēto lēmumu ir pieņēmis un parakstījis Dienesta direktora p.i. /pers. L/. No minētā secināms, ka gan sākotnējo, gan pārsūdzēto lēmumu ir pieņēmusi viena un tā pati persona, tādējādi pārkāpjot Valsts pārvaldes iekārtas likumā noteikto formu, kādā tiek īstenota padotība pār zemāku iestādi. Situācijā, kad amatpersona izskata apstrīdēšanas iesniegumu par savu iepriekš pieņemto lēmumu, atzīstams, ka valsts rīcība attiecībā pret pieteicēju bijusi netaisnīga, kā rezultātā ir pārkāpa procesuālā taisnīguma princips. Līdz ar to pārsūdzēto lēmumu nevar uzskatīt par objektīvu un pamatotu.

[3.2] Pārsūdzētais lēmums nav pamatots arī pēc būtības un neatbilst faktiskajiem lietas apstākļiem. Proti, iestāde kļūdaini secinājusi, ka pieteicēja nav rīkojusies saskaņā ar projektu un nav pierādījusi, ka spēj sasniegt Projektā plānotos ražošanas apjomus. Pieteicēja norāda, ka minētais ir pretrunā lietā konstatētajam. 2014.gada 27.februāra pārbaudes laikā Dienests konstatēja, ka Projekta īstenošanas vietā atrodas pieteicējai piederoša kaņepju šķiedras ražošanas līnija, kas pārbaudes dienā tika darbināta. Tādējādi secināms, ka kaņepju šķiedras ražošanas iekārta ir uzstādīta, tā darbojas un atbilst projekta prasībām.

[3.3] Attiecībā uz ražošanas apjomiem Dienests pārbaudē uz vietas konstatēja, ka 2013.gadā pieteicēja ir realizējusi divas tonnas kaņepju spaļu,

savukārt līdz 2014.gada 26.februārim, tas ir, divu mēnešu laikā - 51 tonnu kaņepju spaļu un 8 tonnas kaņepju šķiedras. No minētā nenoliedzami izriet, ka pieteicēja spēj sasniegt projektā plānoto ražošanas apjomu.

[3.4] Pārsūdzētajā lēmumā nepamatoti norādīts, ka 2012.gadā nav gūti ieņēmumi no kaņepju šķiedras ražošanas. Projekts tika pabeigts 2012.gada 23.novembrī, līdz ar to pat teorētiski pieteicēja 2012.gadā nevarēja gūt ieņēmumus no kaņepju ražošanas. Secīgi arī uz pārsūdzētā lēmuma pieņemšanas brīdi nebija likumīga pamata uzskatīt, ka otrajā gadā pēc projekta īstenošanas netiks sasniegti plānotie ieņēmumi, jo pārbaude, pamatojoties uz kuras rezultātiem tika pieņemts pārsūdzētais lēmums, tika veikta 2014.gada (otrā gada) sākumā.

[3.5] Dienests nepamatoti ir pārtraucis saistības, pamatojoties uz lēmuma par projekta apstiprināšanu 14.4.apakšpunktu (Dienests ir tiesīgs atprasīt iepriekš izmaksāto finansējumu projektam, ja tiek konstatēti pārkāpumi projekta īstenošanas vai uzraudzības laikā, kā arī neatbilstība pasākuma mērķim, projekta mērķim un sasniedzamajiem rādītājiem). Pieteicēja nav rīkojusies pretēji augstāk norādītā apakšpunkta nosacījumiem, jo nav veikusi darbības, kuras nav paredzētas Projektā, kā arī nav radušies apstākļi, kas Projektu padara neiespējamu. Tieši pretēji - Projekta realizācija ir iespējama, un ražošana tiek veikta. Dienesta norāde, ka 1,5 gadu periodā nav uzsākta intensīva ražošana, ir nepamatota un pretēja pārbaudē uz vietas konstatētajam, ka 2014.gada pirmo divu mēnešu laikā pieteicēja ir realizējusi 51 tonnu kaņepju spaļu un 8 tonnas kaņepju šķiedras.

[3.6] Pārsūdzētajā lēmumā nav norādes par tā lietderības izvērtējumu. Izvērtējot administratīvā akta izdošanas un tā satura lietderību, jālemj par atbilstību attiecīgā mērķa sasniegšanai un iespējām šo mērķi sasniegt ar tādiem līdzekļiem, kas mazāk ierobežo pārvaldes procesa dalībnieku tiesiskās intereses, kā arī samērīgumu ar iespējamajiem zaudējumiem. Savukārt pārsūdzētais lēmums par saistību pārtraukšanu un visa finansējuma atmaksu nav uzskatāms par lietderīgu, jo tā izpildes gadījumā pieteicēja būs spiesta pārtraukt uzsākto ražošanu un atlaist darbiniekus, kā rezultātā bankrotēs.

[4] Administratīvās rajona tiesas Valmieras tiesu namā 2014.gada 16.septembrī saņemti Dienesta rakstveida paskaidrojumi, kuros Dienests norāda šādus argumentus.

[4.1] Saskaņā ar 2013.gada 2.aprīļa Lauku atbalsta dienesta Reglamenta Nr.12 (turpmāk - Reglaments) 21.punktu direktora prombūtnes laikā Dienesta direktora pienākumus pilda Dienesta direktora norīkota amatpersona. Ar 2014.gada 7.jūlija rīkojumu Nr.417p no 2014.gada 9.jūlija līdz 11.jūlijam Dienesta direktora vietnieks /pers. L/ pildīja direktora amata pienākumus, un pārsūdzēto lēmumu parakstīja kā iestādes vadītājs.

Dienests vērš uzmanību, ka sākotnējam lēmumam un pārsūdzētajam lēmumam ir dažādi sagatavotāji. Sākotnējo lēmumu sagatavoja Dienesta Lauksaimniecības un lauku attīstības departamenta Lauku attīstības daļas vecākā referente Alīna Lukjanceva, savukārt pārsūdzēto lēmumu sagatavoja Dienesta Lauksaimniecības un lauku attīstības departamenta Lauku attīstības daļas vadītāja /pers. N/, kura atkārtoti izvērtēja lietas faktiskos apstākļus un 2013.gada 6.jūnija apstrīdēšanas iesniegumā norādītos argumentus. Līdz ar to pieteicējas arguments, ka Pārsūdzētais lēmums nav objektīvs, ir nepamatots.

[4.2] Lietā nav strīda par to, ka pieteicēja ir iegādājusies un uzstādījusi kaņepju šķiedras ražošanas līniju. Taču iepriekš norādītās iekārtas esamība vēl nepierāda, ka pieteicēja ir sasniegusi Projekta iesniegumā paredzētos ražošanas apjomus un pasākuma mērķi. Saskaņā ar Ministru kabineta 2010.gada 9.februāra noteikumu Nr.132 "Kārtība, kādā piešķir valsts un Eiropas Savienības atbalstu atklātu projektu iesniegumu konkursu veidā pasākumam "Atbalsts uzņēmumu radīšanai un attīstībai (ietverot ar lauksaimniecību nesaistītu darbību dažādošanu)"" 4.punktu Pasākuma mērķis ir veicināt ar lauksaimniecību nesaistītu saimniecisko darbību vai nodarbinātību lauku teritorijā un dažādot ar lauksaimniecību nesaistītas aktivitātes, lai attīstītu alternatīvus ienākumu avotus un palielinātu ienākumu līmeni lauku reģionos. Savukārt atbilstoši Projekta iesnieguma C.4.sadaļai "Projekta mērķis" ir sekmēt ražotnes izveidi, kas sekmētu jauna, ekoloģiska materiāla ienākšanu Latvijas tirgū un attīstītu uzņēmējdarbību lauku reģionā. Ņemot vērā, ka Projekta uzraudzības periodā (2012. un 2013.gadā), kas ilgst piecus gadus pēc pēdējā maksājuma, pieteicēja nesasniedza Projekta iesniegumā paredzētos ražošanas apjomus un ieņēmumu līmeni, Dienests secina, ka nav sasniegts ne Pasākuma, ne Projekta mērķis.

[4.3] Saskaņā ar Ministru kabineta 2009.gada 14.jūlija noteikumu Nr.783 "Kārtība, kādā piešķir valsts un Eiropas Savienības atbalstu lauku un zivsaimniecības attīstībai" 4.4.apakšpunktu, atbalsta pretendentam, sagatavojot projektu, ir precīzi jānorāda sasniedzamie rezultāti un finanšu rādītāji, lai apliecinātu savu gatavību projekta realizēšanai un projekta mērķa sasniegšanai. Savukārt Dienests izvērtē atbalsta izlietojuma plānoto mērķi kopsakarā ar rezultātiem, novērtējot plānoto resursu izlietojuma piemērotību, jo Eiropas Savienības fondu līdzekļu izlietojumam jānodrošina efektīva plānoto mērķu un rezultātu sasniegšana. Dienests, izvērtējot investīciju atdevi un Projekta atbilstību publiskā finansējuma piešķiršanai, vadījās pēc pieteicējas Projekta iesniegumā sniegtās informācijas un sasniedzamajiem rādītājiem. Izvērtējot Projekta iesnieguma finanšu rādītājus, Dienests secināja, ka atšķirība starp pieteicējas plānotajiem un esošajiem ieņēmumiem ir būtiska.

2012.gadā pieteicēja no kaņepju ražošanas vispār nav guvusi ieņēmumus, jo realizēti tikai graudi un siens, savukārt 2013.gadā no kaņepju spaļu realizācijas gūti ieņēmumi tikai 241,03 *euro* apmērā, līdz ar to secināms, ka pieteicēja nenodrošina tādus kaņepju ražošanas apjomus, kādus norādīja Projekta iesniegumā, un pamatojoties uz kuriem pierādīja Projekta gatavību īstenošanai.

Dienests uzsver, ka, iesniedzot Projekta iesniegumu, atbalsta pretendentam jārēķinās ar to, ka publiskā finansējuma piešķiršana ir labuma gūšana, kas prasa zināmu terminētu nosacījumu ievērošanu. Tādēļ, izstrādājot Projektu un iesniedzot to izvērtēšanai, pieteicējai pienācīgi bija jāizvērtē riski, kas var būt saistīti ar Projekta ieviešanu konkrēta pasākuma ietvaros. Nosacījumu nepildīšana nevar dot priekšrocības atsevišķiem indivīdiem pret citiem atbalsta pretendentiem, tādējādi radot nevienlīdzīgu attieksmi.

Izvērtējot informāciju no Valsts ieņēmumu dienesta par pieteicējas darījumiem, veiktajām sociālajām iemaksām, ražošanas iekārtu noslodzi un darba intensitāti, Dienests uzskata par nepamatotiem pieteicējas norādītos kaņepju ražošanas apjomus līdz 2014.gada 26.februārim. Arī, izvērtējot informāciju par pieteicējas saimniecisko darbību no sākotnējā lēmuma līdz pārsūdzētā lēmuma pieņemšanas brīdim, tas ir, līdz 2014.gada jūlijam, secināms, ka pieteicējas ieņēmumi nav būtiski palielinājušies, līdz ar to Dienests secina, ka arī 2014.gadā pieteicēja nevar sasniegt Projekta iesniegumā paredzētos ražošanas apjomus un plānoto ieņēmumu līmeni.

[4.4] Pieteicēja nepamatoti norādījusi, ka objektīvu apsvērumu dēļ 2012.gadā nevarēja gūt ieņēmumus no kaņepju realizācijas. Minētais ir pretrunā lietas faktiskajiem apstākļiem, proti, atbilstoši 2012.gada 30.augustā pieteicējas iesniegtajam maksājuma pieprasījumam pievienotajai dokumentācijai 2012.gada 21.augustā Projekta īstenošanas vietā tika uzstādīta kaņepju šķiedras ražošanas līnija, savukārt 2012.gada 10.novembrī pārbaudē uz vietas Dienests konstatēja, ka pieteicējas iegādāta kaņepju šķiedras ražošanas līnija ir uzstādīta un darbojas testa režīmā. Bez tam, arī iesniedzot maksājuma pieprasījumu, pieteicēja apliecināja, ka ar iegādātajām iekārtām spēs uzsākt kaņepju šķiedru ražošanu. Ņemot vērā norādīto, pieteicējai jau no maksājuma pieprasījuma iesniegšanas brīža bija jāuzsāk ražošanas process. Neskatoties uz to, ka 2012.gadā pieteicēja neuzsāka kaņepju šķiedras ražošanu, arī 2013.gadā ražošanas apjoms ir niecīgs.

[4.5] Pieteicēja ir tiesīga pretendēt uz Eiropas Savienības publisko finansējumu, ja ir pabeigta Projekta īstenošana, sasniegti Projekta mērķi un rezultāti. Dienests, izvērtējot Projekta iesniegumā paredzēto ražošanas apjomu un plānotos ieņēmumus kopsakarā ar 2013. un 2014.gadā realizēto kaņepju apjomu, secina, ka pieteicēja ar īstenoto Projektu nav sasniegusi Projekta iesniegumā paredzētos sasniedzamos rādītājus un ieņēmumu līmeni, līdz ar to pieteicējas gūto ieņēmumu apjoms attiecībā pret Projektā ieguldītajām investīcijām nenodrošina efektīvu plānoto mērķu un rezultātu sasniegšanu. Ņemot vērā norādīto, Dienests pamatoti pārtraucis saistības, pamatojoties uz Lēmuma par projekta iesnieguma apstiprināšanu 14.4.punktu un Ministru kabineta 2009.gada 17.jūnija noteikumu Nr.573 "Kārtība, kādā administrē Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondu, Eiropas Lauksaimniecības fondu

lauku attīstībai un Eiropas Zivsaimniecības fondu, kā arī valsts un Eiropas Savienības atbalstu lauksaimniecībai, lauku un zivsaimniecības attīstībai" 47.punktu.

Eiropas Savienības fondu izlietojumam ir jānodrošina efektīva plānoto mērķu un rezultātu sasniegšana. Ja atbalsta saņēmējs neizpilda savas saistības, tad arī valsts nav sasniegusi tās nospraustos mērķus, kālab atbalsts vispār tiek piešķirts. Tādējādi atbalsts, kas izlietots tā, ka nav sasniegts pasākuma mērķis, ir izlietots neatbilstoši un tas faktiski atzīstams par izniekotu. Tiesības saņemt ES atbalstu nav absolūtas, tā ir priekšrocība, kas izmantojama tikai tad, ja tiesību normās noteiktie priekšnosacījumi ir izpildīti pēc būtības. Savukārt, ja visi priekšnosacījumi nav izpildīti, atbalsta saņēmējam nevar rasties tiesiskā paļāvība, ka saņemtais finansējums netiks atprasīts.

[5] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāve pieteikumu uzturēja, minot pieteikumā ietvertos argumentus. Atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Lauku atbalsta dienesta pārstāves pieteicējas pieteikumu neatzina, minot pārsūdzētajā lēmumā un rakstveida paskaidrojumos ietvertos argumentus.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, noklausoties procesa dalībnieku paskaidrojumus, izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, secina, ka pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.

[7] Kārtību, kādā piešķir, administrē un uzrauga valsts un Eiropas Savienības atbalstu Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai Lauku attīstības programmas pasākuma "Atbalsts uzņēmumu radīšanai un attīstībai (ietverot ar lauksaimniecību nesaistītu darbību dažādošanu)" ir noteikta Ministru kabineta 2010.gada 9.februāra noteikumos Nr.132 "Kārtība, kādā piešķir valsts un Eiropas Savienības atbalstu atklātu projektu iesniegumu konkursu veidā pasākumam "Atbalsts uzņēmumu radīšanai un attīstībai (ietverot ar lauksaimniecību nesaistītu darbību dažādošanu)" (*turpmāk - MK noteikumi Nr.132*), kā arī normatīvajos aktos par valsts un Eiropas Savienības atbalsta piešķiršanas kārtību lauku un zivsaimniecības attīstībai – Ministru kabineta 2009.gada 14.jūlija noteikumos Nr.783 „Kārtība, kādā piešķir valsts un Eiropas Savienības atbalstu lauku un zivsaimniecības attīstībai (*turpmāk – Noteikumi Nr.783*) un Ministru kabineta 2009.gada 17.jūnija noteikumos Nr.573 „Kārtība, kādā administrē Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondu, Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai un Eiropas Zivsaimniecības fondu, kā arī valsts un Eiropas Savienības atbalstu lauksaimniecībai, lauku un zivsaimniecības attīstībai".

[8] Noteikumu Nr.132 4.punktā noteikts, ka pasākuma mērķis ir veicināt ar lauksaimniecību nesaistītu saimniecisko darbību vai nodarbinātību lauku teritorijā un dažādot ar lauksaimniecību nesaistītas aktivitātes, lai attīstītu alternatīvus ienākumu avotus un palielinātu ienākumu līmeni lauku reģionos.

Saskaņā ar Noteikumu Nr.132 13.punkta 13.1.apakšpunktu publiskā finansējuma saņemšanai projekta mērķim ir jāatbilst pasākuma mērķim, un, īstenojot projektu, pretendentam ir jāsasniedz projekta mērķi.

Saskaņā ar Noteikumu Nr.783 4.punkta 4.4.2. un 4.4.3.apakšpunktu projekta iesniegumam (projekta rezultātam) ir jāatbilst pareiziem finanšu vadības principiem, tostarp lietderības un efektivitātes principam, proti, projektā ir jābūt ievērotai labākajai attiecībai starp izmantojamajiem resursiem un gūto rezultātu un projektam ir jānodrošina konkrētu izvirzīto mērķu un paredzēto rezultātu sasniegšana.

No minētā izriet, ka pasākuma ietvaros atbalstāmas attiecināmas izmaksas (atbilstoši izdevumi) ir tikai tādas izmaksas, kas atbilst gan Pasākuma mērķim kopumā, gan arī cita starpā Noteikumu Nr.783 4.punkta 4.4.apakšpunktā noteiktajiem pareizas finanšu vadības principiem un izdarītas pasākuma mērķa un konkrētā projekta mērķa sasniegšanai, atbalsta izlietojumam (projekta rezultātam) ir jāatbilst lietderības un efektivitātes principam, nodrošinot projektā izvirzīto mērķu sasniegšanu.

[9] No Projekta iesnieguma konstatējams, ka Projekta mērķis ir uzsākt kaņepju šķiedru ražošanas virzienu pieteicējas darbībā, sekmējot jauna, ekoloģiska materiāla ienākšanu Latvijas tirgū, kā arī nodrošinot eksporta iespējas, dodot iespēju attīstīt uzņēmējdarbību lauku reģionā un radot jaunas darba vietas. Projekta ietvaros paredzēts iegādāt kaņepju šķiedras ražošanas līnijas ar jaudu 800 kg/h (*sk.Projekta iesnieguma C.1.punktu lietas 26.lapā*).

Projekta iesnieguma C.11.punktā norādīts, ka pieteicēja plāno izveidot 3 daļēja laika darba vietas (*sk.lietas 55.lapu*). No Projekta iesnieguma Biznesa plāna izriet, ka izveidojamās darba vietas būs kaņepju šķiedras ražošanas līnijas operatori. Sniedzot pieprasīto papildus informāciju par Projekta iesniegumu, pieteicēja paskaidrojusi, ka 2012.gadā trīs darbinieki tiks nodarbināti uz dažiem mēnešiem, kamēr notiks kaņepju pārstrāde (tāpat arī visos pārējos gados): 2012.gada janvārī, februārī tiks nodarbināti 3 darbinieki, martā, aprīlī – 0 darbinieki, no maija līdz augustam - 1 darbinieks, no septembra līdz decembrim – 3 darbinieki (*sk.lietas 46.lapu*).

Produkcijas – kaņepju šķiedra sagaidāmā vērtība pēc projekta īstenošanas 2012.gadā Projektā plānota 158 tonnas, Projekta īstenošanas gadā 53 tonnas, bet gadam pēc projekta īstenošanas sekojošajos gados – 105 tonnas (*sk.Projekta iesnieguma C.11, E.1.punktu lietas 55., 57.lapu*).

Projekta iesnieguma E.6. pielikumā ienākošās naudas plūsmas par kaņepju šķiedrām Projekta īstenošanas gadā uzrādīti Ls 15 750, gadā pēc projekta īstenošanas – Ls 47 400, turpmākajos gados attiecīgi Ls 33 075 un Ls 34 729. Ienākošās naudas plūsmas par pakaišiem – projekta īstenošanas gadā Ls 9 800, gadā pēc Projekta īstenošanas Ls 29 493, nākamajos divos gados Ls 20 580 un Ls 21 609 (*sk.lietas 66.lapu*).

[10] 2014.gada 27.februārī veiktajā pārbaudē (*sk.šā sprieduma 2.5.punktu*) attiecībā par pieteicējas Projekta īstenošanas rezultātā sasniedzamo mērķi – jaunu darba vietu radīšanu – konstatēts, ka pārbaudes laikā uzrādīti 3 darba līgumi ar ražošanas iekārtu operatoriem, kuri pieņemti darbā uz nepilnu darba slodzi, nosakot stundas likmi 2 *euro*, kas noslēgti 2014.gada 14.janvārī. Uzņēmumā nodarbināti 2 pastāvīgie darbinieki valdes locekļi /pers. S/ un /pers. T/.

Pieteicēja apstrīdēšanas iesniegumā iebildusi par pārbaudē konstatētajiem apstākļiem par /pers. U/ kā amatpersonas un darbinieka statusu uzņēmumā, norādot, ka /pers. S/ nav pieteicējas valdes loceklis un ar /pers. S/ kā pieteicējas valdes locekli nav noslēgts līgums.

No lietas materiāliem konstatējams, ka 2009.gada 2.februārī pieteicēja valdes locekļa /pers. S/ personā ir noslēgusi Darba līgumu Nr.1 ar /pers. S/ (*sk.lietas 102.lapu*). Saskaņā ar minētā līguma 1.punktu /pers. S/ tiek pieņemts darbā pieteicējas valdes locekļa amatā. No Komercreģistra datiem konstatējams, ka minētā līguma noslēgšanas brīdī un līdz 2011.gada 26.maijam /pers. S/ ir bijis pieteicējas valdes loceklis. No 2011.gada 26.maija līdz 2011.gada 28.septembrim pieteicējas valdes loceklis ir bijis /pers. V/, bet no 2011.gada 28.septembra pieteicējas vienīgais valdes loceklis ir /pers. T/.

No Valsts ieņēmumu dienesta sniegtās informācijas – pieteicējas Ziņojums par valsts sociālās apdrošināšanas obligātajām iemaksām no darba ņēmēju darba ienākumiem, iedzīvotāju ienākuma nodokli un uzņēmējdarbības riska valsts nodevu (*sk.lietas 88.lapu*) konstatējams, ka 2013.gada novembrī un decembrī un 2014.gada janvārī pieteicēja ir deklarējusi divus darba ņēmējus: /pers. S/ un /pers. T/.

Ņemot vērā, ka Projekts tika īstenots 2012.gadā, pieteicējas Projekta iesniegumā norādītie plānotie sasniedzamie rādītāji piemērojami ar viena

gada nobīdi, proti, plānotie 2011.gada kā Projekta īstenošanas gada rādītāji attiecināmi uz 2012.gadu, gada pēc Projekta realizācijas plānotie rādītāji izvērtējami attiecībā uz 2013.gadu un attiecīgi tālāk arī pārējiem atskaites gadiem uzraudzības periodā.

Kā konstatēts šā sprieduma 8.punktā saskaņā ar Projekta iesnieguma C.11.punktu pieteicēja gadā pēc Projekta īstenošanas plānoja nodarbināt 3 darbiniekus. Taču no Pārbaudes ziņojuma konstatējams un lietā nav strīda par to, ka pieteicēja līgumus ar trīs darbiniekiem ir noslēgusi tikai 2014.gada februārī. Pieteicējas uzrādītajā intensīvās ražošanas periodā – novembrī, decembrī, janvārī pieteicēja ir nodarbinājusi divas personas /pers. T/ un /pers. S/. No Komercreģistra datiem konstatējams, ka /pers. T/ no 2011.gada 28.septembra ir pieteicējas valdes loceklis un saskaņā ar 2012.gada 12.janvārī noslēgtā Darba līguma 1.un 2.punktu /pers. T/ darba pienākumos ietilpst pieteicējs izpildinstitūcijas pienākumu izpilde, pieteicējas vadība, taču ne ražošanas līnijas operatora pienākumi.

Pieteicēja nav iesniegusi citu darba tiesisko attiecību ar /pers. S/ apliecinājumu, kas atspoguļotu /pers. S/ darba (amata) pienākumus darbā pie pieteicējas, kā vien iepriekš aplūkoto 2009.gada 2.februāra Darba līgumu Nr.1, saskaņā ar kuru /pers. S/ kā pieteicējas nodarbinātās personas pienākumos ietilpst tikai valdes locekļa amata pienākumi.

Taču no Valsts ieņēmumu dienesta sniegtās informācijas izriet, ka /pers. S/ 2013.gada novembrī un decembrī ir bijis nodarbināts tikai 36 stundas mēnesī (četras ar pusi normāla laika darba dienas) (*normāla darba laika režīmā – 160 un 144 stundas 20 un 18 dienas*), bet 2014.gada janvārī – 176 stundas.

Pieteicēja ne administratīvajā procesā iestādē ne arī tiesā nav iesniegusi pierādījumus tam, ka /pers. S/ laika periodā no Projekta īstenošanas pabeigšanas līdz pēcpārbaudes veikšanai bijis nodarbināts kaņepju šķiedru ražošanas operatora amatā.

Par apstākli, kāpēc darbinieki pieņemti darbā tikai 2014.gada februārī, pieteicēja paskaidrojumos norādījusi, ka pēc Projekta īstenošanas sākotnēji tikusi veikta darbinieku apmācība un tikai pēc tam noslēgts darba līgums, līdz darba līguma noslēgšanai veikta darbinieku apmācība *(sk.lietas 111.lapu).* Taču no Projekta iesnieguma Biznesa plāna konstatējams, ka darbinieku apmācība ir iekļauta Projekta ieviešanas procesā (*sk.lietas 42.lapu*), bet ne pēc Projekta ieviešanas pabeigšanas.

No minētā secināms, ka 2013.gada novembrī un decembrī un 2014.gada janvārī pieteicēja ir nodarbinājusi vienu darbinieku, turklāt 2013.gadā uz nepilnu darba laiku, un tikai 2014.gada februārī pieteicēja ir pieņēmusi darbā trīs ražošanas iekārtu operatorus. Taču minētā darbinieku pieņemšana neapliecina Projekta iesniegumā noteikto mērķi attiecībā par darba vietu radīšanu izpildi, jo saskaņā ar Valsts ieņēmumu dienesta datiem darbinieki 2014.gada februārī un martā ir bijuši nodarbināti 20 stundas, aprīlī – 6 stundas, bet 2014.gada maijā un jūnijā – 4 stundas mēnesī (*sk.lietas 86.lapu*). Turklāt no Valsts ieņēmumu dienesta sniegtās informācijas konstatējamais apstāklis par darbinieku nodarbinātību ir pretrunā ar pieteicējas pārstāves sniegtajiem paskaidrojumiem par to, ka 2014.gadā pieteicēja ir uzsākusi intensīvu ražošanu. Proti, pieņemto darbinieku uzrādītais nodarbinātības laiks ir pārāk mazs, lai varētu runāt par intensīvu iekārtas izmantošanu atbilstoši tās paredzētajai jaudai un intensīvu ražošanu.

[11] Pārbaudē konstatēts, ka pārbaudes laikā uzrādītajā izdrukā no grāmatvedības konta Nr.211 „Izejvielas un materiāli", kurā redzams 2012. un 2013.gadā iegādātais izejvielas daudzums – kaņepju stiebri 299,22 tonnas par kopējo summu Ls 22 402. Izejvielas iegādātas no SIA /Nosaukums AB/, /pers. Z/, SIA /Nosaukums B/, Z/s /Nosaukums C/. Pēc Pieteicējas grāmatvedības dokumentiem (konta Nr.231 „Norēķini ar pircējiem un pasūtītājiem" izdruku, 2013.gada 15.oktobrī izrakstīts rēķins Nr.17, oktobra mēneša bankas konta pārskats, izrakstītajiem rēķiniem) pārbaudē konstatēts, ka 2013.gadā ir realizētas 2 tonnas kaņepju spaļu SIA /Nosaukums D/ par summu Ls 140,00, 2014.gadā līdz 2014.gada 26.februārim realizētas 8 tonnas kaņepju šķiedras un 51 tonna kaņepju spaļu, par kopējo summu Ls 10 120,00 (bez PVN). 2014.gadā gatavā produkcija realizēta SIA /Nosaukums D/, SIA /Nosaukums E/. Pieteicēja iepirkusi izejvielas (kaņepju stiebrus) no tiem uzņēmumiem, kuros /pers. S/ (SIA „/Nosaukums A/" pilnvarotā persona) ir īpašnieks vai pilnvarotā persona.

Projekta realizācijas vietā /adrese/, vienā ēkā atrodas divu juridisko personu ražošanas iekārtas (kaņepju šķiedras ražošanas līnija un salmu granulu ražošanas līnija). /pers. S/ informējis, ka abas ražošanas līnijas vienlaicīgi netiek darbinātas. Pēc /pers. S/ mutiski sniegtā paskaidrojumu kaņepju šķiedru ražošana notiek neregulāri, vidēji 3-4 mēnešus gadā (kad ir pasūtījumi, kad ir labvēlīgi laika apstākļi).

Pārbaudē secināts, ka projekta ietvaros veiktās investīcijas ir atbalsta saņēmēja pieteicēja īpašumā, atrodas Projekta realizācijas vietā, tiek izmantotas Projektā paredzētajiem mērķiem (bet nenodrošinot to nepārtrauktu darbību), taču nav sasniegti Projekta iesniegumā plānotie ieņēmumi no kaņepju šķiedras realizācijas, uzņēmuma darbība ar iegādāto investīciju ir neregulāra.

[12] Kā konstatēts šā sprieduma 11.punktā, pieteicēja 2014.gada 27.februāra pārbaudē uzrādījusi grāmatvedības dokumentus par 2 tonnas kaņepju spaļu realizāciju SIA /Nosaukums D/ 2013.gadā, 8 tonnu kaņepju šķiedru un 51 tonnu kaņepju spaļu realizāciju SIA /Nosaukums D/ un SIA /Nosaukums E/, tostarp uzrādot 2014.gada 22.janvāra rēķinu Nr.21 par 26 t kaņepju spaļu realizāciju SIA /Nosaukums D/ par summu 3120,00 *euro*; 2014.gada 30.janvāra rēķinu Nr.23 par 8 t kaņepju šķiedru realizāciju SIA /Nosaukums E/ par summu 4840,00 *euro* (*sk.lietas 84.lapu*) un 2014.gada 18.februāra rēķinu Nr.22 par 25 t kaņepju spaļu piegādi SIA /Nosaukums D/ par summu 3630,00 *euro* (*sk.lietas 85.lapu*).

Valsts ieņēmumu dienests 2014.gada 6.novembra vēstulē Nr.23.6/106198 ir sniedzis informāciju par pieteicējas deklarētajiem grāmatvedības uzskaitē uzrādītajiem realizācijas darījumiem laika periodā no 2012.gada 30.augusta līdz 2014.gada 30.septembrim (*sk.lietas 104.-106.lapu*). No minētās vēstules satura konstatējams, ka Projekta īstenošanas gadā, tas ir, laika posmā no 2012.gada augusta līdz 2012.gada 31.decembrim pieteicējas grāmatvedībā nav reģistrēts neviens Projekta ietvaros saražotās preces realizācijas darījums. Gadā pēc Projekta īstenošanas, tas ir, 2013.gadā, pieteicējas grāmatvedībā reģistrēts viens Projekta ietvaros saražotās preces realizācijas darījums – 2013.gada 15.oktobra rēķins Nr.17 par 2 tonnu kaņepju spaļu realizāciju SIA /Nosaukums D/ par summu, ieskaitot pievienotās vērtības nodokli, 169,40 *euro*. 2014.gadā ir reģistrēti trīs šādi darījumi: 2014.gada 30.janvāra rēķins Nr.23 par 8 t kaņepju šķiedru pārdošanu SIA /Nosaukums E/ par kopējo summu, ieskaitot pievienotās vērtības nodokli, 4840,00 *euro*; 2014.gada 9.aprīļa rēķins Nr.21 par 4864,5 kg kaņepju spaļu pārdošanu SIA /Nosaukums D/ par kopējo summu, ieskaitot pievienotās vērtības nodokli, 1000,63 *euro*; 2014.gada 23.jūlija rēķins Nr.24 par 4864,5 kg kaņepju spaļu pārdošanu SIA /Nosaukums D/ par kopējo summu, ieskaitot pievienotās vērtības nodokli, 1000,63 *euro*.

No minētās Valsts ieņēmumu dienesta vēstules, kā arī pievienotā 2014.gada 18.februāra Rēķina Nr.22 par 25 t kaņepju spaļu realizāciju kopijas konstatējams, ka šo rēķinu pieteicēja ir anulējusi, tādējādi apliecinot, kā šāds darījums nav noticis. Savukārt rēķins ar numuru 21 datēts ar 2014.gada 9.aprīli un tajā uzrādītais preču – kaņepju spaļu realizācijas apjoms ir 4864,5 kg (*sk.lietas 107.lapu*).

No minētā secināms, ka pārbaudes laikā pieteicēja sniegusi nepamatotu, nepatiesu informāciju par 2014.gadā Projekta ietvaros saražotās preces realizācijas apjomu. Proti, no iepriekš aplūkotajiem lietā esošajiem pierādījumiem konstatējams, ka līdz pārbaudes brīdim 2014.gada 27.februārim pieteicēja bija realizējusi 8 tonnas kaņepju šķiedru (2014.gads), 2 tonnas kaņepju spaļus 2013.gadā, bet 2014.gadā līdz pārbaudei kaņepju spaļu realizācija faktiski nav notikusi. Līdz ar to secināms, ka pārbaudē pieteicēja ir sniegusi nepatiesu informāciju par realizēto preču apjomu.

Savukārt, ņemot vērā šā sprieduma 9.punktā norādītos pieteicējas Projekta iesniegumā norādītos plānotos ražošanas apjomus (gadā pēc projekta īstenošanas 158 tonnas), secināms, ka pieteicēja Projekta ietvaros plānoto ražošanas apjomu un attiecīgi arī plānotās naudas plūsmas nav īstenojusi. Turklāt atšķirība starp Pieteicējas plānotajiem un konstatētajiem ražošanas apjoma un finanšu rādītājiem ir būtiska.

[13] Pieteicēja paskaidrojumos norāda par ražas trūkumu, taču 2014.gada 27.februāra pārbaudē pieteicēja pati ir uzrādījusi grāmatvedības dokumentus, apliecinot izejvielu (kaņepju stiebru) iegādi 2012. un 2013.gadā 299,22 tonnas par kopējo summu Ls 22 402, kas iegādātas no SIA /Nosaukums AB/, /pers. Z/, SIA /Nosaukums B/, Z/s /Nosaukums C/. Turklāt arī pārbaudē konstatēts, ka ir iegādāti izejmateriāli (nekonstatējot to apjomu dabā), kas glabājas atsevišķā šķūnī.

No kaņepju stiebru masas var iegūt vidēji aptuveni 20-25% kaņepju šķiedru. Kaņepju spaļi ir kaņepju šķiedru ieguves blakusprodukts, ko iegūst no kaņepju stiebru pārstrādes – kaņepju šķiedru ieguves rezultātā atlikušās stiebra daļas (kaņepes stiebra vidus koksnainās daļas), kas veido ap 75% no kaņepju stiebru masas (*sk. G.Strazds, V.Stramkale, T.Laizāns. „Ieteikumi rūpniecisko kaņepju audzētājiem un pārstrādātājiem" http://lathemp.lv/wp-content/uploads/2014/03/Rokasgramata_kanepju_audzetajiem_un_parstradatajiem.pdf*).

Tādējādi no pieteicējas uzrādītā iepirktā kaņepju stiebru apjoma var iegūt aptuveni 60 tonnas kaņepju šķiedru (20% no stiebru masas), bet kaņepju spaļus – aptuveni 224 tonnas. Minētie aprēķini ir ļoti vispārīgi, neņemot vērā citus iespējamos zudumus un blakus apstākļus, tostarp šķirnes īpašības it īpaši attiecībā uz iegūstamo spaļu daudzumu (kas jebkurā gadījumā pārsniegs iegūstamo kaņepju šķiedras apjomu), taču tie rada aptuvenu priekšstatu par pieteicējas uzrādīto iegādāto izejvielu apjomu un uzrādīto saražotās un realizētās produkcijas apjomu.

Ņemot vērā minēto, pieteicējas pārstāves arguments par kaņepju ražas samazinājumu 2012. un 2013.gadā nav vērtējams, kā faktisks, ticams šķērslis Projekta ietvaros paredzētās preces ražošanai un realizācijai. Turklāt pieteicēja preces ražošanu un attiecīgi realizāciju nav īstenojusi arī tādā apjomā, cik ir tikuši uzrādīti iepirktie izejmateriāli. Turklāt pārbaudē konstatētais apstāklis par pieteicējas pilnvarotās amatpersonas saistību ar komersantiem, kas pieteicējas grāmatvedības dokumentos uzrādīti kā izejmateriālu piegādātāji, kopsakarā ar pieteicējas sniegtajiem paskaidrojumiem par izejvielu ražošanas apjoma samazinājumu un līdz ar to izejvielu iegādes problēmām, ir pamats šaubām par uzrādīto iepirkumu darījumu un tajos minēto apjomu pamatotību, atbilstību faktiskajai situācijai dabā. Proti, minētās pretrunas rada pamatotas šaubas, ka grāmatvedības dokumentos reģistrētajos izejvielu iegādes dokumentos uzrādītās izejvielas tādā apjomā faktiski arī ir tikušas piegādātas pieteicējai.

[14] Apkopojot šā sprieduma 9.-13.punktā konstatētos faktus un minētos apsvērumus, secināms, ka pieteicēja Projekta uzraudzības periodā līdz pārsūdzētā lēmuma pieņemšanas brīdim nav sasniegusi Projekta un pasākuma kopumā mērķi, proti, Projekta īstenošanas rezultātā pieteicēja atbilstoši Projekta plānojumam nav palielinājusi ieņēmumus, kā arī Projektā paredzētajā apjomā nav izveidojusi jaunas darbavietas, nav veicinājusi nodarbinātību paredzētajā apjomā.

Ņemot vērā konstatēto, ka Pieteicēja Projekta īstenošanas rezultātā nav sasniegusi plānoto rezultātu, turklāt, kā tas norādīts šā sprieduma 12.punktā, starpība starp Projektā uzrādīto sasniedzamo mērķi un Projekta īstenošanas rezultātā faktiski sasniegto ir ievērojama, atzīstams, ka pieteicējas gūto ieņēmumu apjoms attiecībā pret Projektā ieguldītajām investīcijām nenodrošina efektīvu plānoto mērķu un rezultātu sasniegšanu, Projekta īstenošanas rezultāts neatbilst efektīvas lietderības un efektivitātes principam. Līdz ar to secināms, ka Projekta izdevumi ir atzīstami par Projekta un pasākuma mērķim neatbilstošiem izdevumiem

Noteikumu Nr.573 47.punktā noteikts, ka Dienests izvērtē atbalsta saņēmēja izdevumu atbilstību un pieņem lēmumu par neatbilstošu izdevumu atgūšanu. Tā kā Projekta izdevumi ir atzīstami par neatbilstošiem izdevumiem, saskaņā ar Noteikumu Nr.537 47.punktu šādi izdevumi atbalsta saņēmējam ir jāatmaksā.

[15] Izvērtējot pieteicējas argumentu par procesuālā taisnīguma principa pārkāpumu, kas izpaudies apstāklī, ka galīgo lēmumu pieņēmusi tā pati amatpersona, kas sākotnējo lēmumu lietā, tiesa secina, ka lietā nav konstatējams procesuālā taisnīguma principa pārkāpums.

Administratīvā procesa likuma 14.[1] pantā ir nostiprināts procesuālā taisnīguma princips, kas cita starpā nosaka, ka amatpersona, par kuras objektivitāti var pastāvēt pamatotas šaubas, nepiedalās lēmuma pieņemšanā.

Izskatāmajā gadījumā konstatējams, ka gan sākotnējo lēmumu lietā, gan tā apstrīdēšanas rezultātā pieņemto galīgo lēmumu lietā ir parakstījusi viena un tā pati persona /pers. L/. Taču vienlaicīgi konstatējams, ka to nav parakstījusi viena un tā pati amatpersona. Proti, sākotnējo lēmumu /pers. L/ ir pieņēmis Dienesta direktora vietnieks, bet, izskatot apstrīdēšanas iesniegumu, galīgo lēmumu lietā (pārsūdzēto lēmumu) /pers. L/ ir pieņēmis kā augstāka amatpersona - Dienesta direktors (direktora pienākumu izpildītājs). No lietas materiāliem konstatējams, ka 2014.gada 7.jūlijā Dienesta direktore ir pieņēmusi lēmumu „Par direktora aizvietošanu" Nr.417p, ar kuru Dienesta direktores prombūtnes (atvaļinājuma) laikā Dienesta direktora pienākumus ir uzdots pildīt Dienesta direktora vietniekam /pers. L/ (*sk.lietas 83.lapu*).

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 76.panta otro daļu administratīvo aktu var apstrīdēt padotības kārtībā augstākā iestādē. Saskaņā ar speciālo tiesību normu – Lauku atbalsta dienesta likuma 13.panta 2.punktu - Dienesta centrālā aparāta struktūrvienību amatpersonu izdotos administratīvos aktus var apstrīdēt Dienesta direktoram. Pārsūdzēto lēmumu atbilstoši minētajām tiesību normām ir pieņēmis Dienesta direktors. Līdz ar to formāli Administratīvā procesa likuma 76.panta otrās daļas un Lauku atbalsta dienesta likuma 13.panta 2.punktā noteiktā procesuālā kārtība apstrīdēšanas iesnieguma izskatīšanai iestādē ir ievērota.

Izvērtējot Administratīvā procesa likuma 14.[1]pantā ir nostiprināts procesuālā taisnīguma principa iespējamo pārkāpumu, tiesa atzīst, ka šā principa iespējamais pārkāpums ir izvērtējams kopsakarā ar administratīvā akta apstrīdēšanas mērķi un vispārīgo kārtību.

Kā atzīts tiesību doktrīnā un nostiprināts tiesu praksē, administratīvā akta apstrīdēšanas mērķis ir dot iestādei iespēju pašai labot savas kļūdas, tādējādi strīdu starp akta izdevēju un tā adresātu atrisinot un iespējamās akta izdevēja kļūdas novēršot jau administratīvajā procesā iestādē.

Apstrīdēšanas institūta jēga un mērķis ir pirms vēršanās tiesā dot iespēju valsts pārvaldei izlabot pieļauto kļūdu un pašai atcelt prettiesisko aktu, tādējādi veicinot administratīvā procesa efektivitāti. Ja augstāka iestāde noteiktā termiņā nav reaģējusi, atzīstams, ka valsts pārvalde ir atteikusies no iespējas labot savas kļūdas, savukārt persona no savas puses ir izdarījusi visu iespējamo, lai lietas ārpus tiesas izskatīšanas kārtība tiktu izmantota (*sk. Administratīvais process: Likums, prakse, komentāri. Rakstu krājums. - Rīga, Latvijas Vēstnesis , Briede J. Administratīvā akta apstrīdēšana: Administratīvā procesa likuma 75.-81.pants, 114.punkts*).

Turklāt ar 2012.gada 1.novembra likumu „Grozījumi Administratīvā procesa likumā" 15.pantu likumdevējs ir atzinis, ka ir pieļaujama situācija, kad apstrīdēto administratīvo aktu pārskata tā pati iestāde, kas to izdevusi. Proti, Administratīvā procesa likuma 76.panta otrā daļa ar minēto likumu tika izteikta šādā redakcijā: „Administratīvo aktu var apstrīdēt padotības kārtībā augstākā iestādē. Likumā vai Ministru kabineta noteikumos var būt noteikta cita iestāde, kurā attiecīgo administratīvo aktu var apstrīdēt. Ja tādas nav vai tā ir Ministru kabinets, administratīvo aktu var apstrīdēt tajā iestādē, kura izdevusi šo aktu, vai uzreiz pārsūdzēt tiesā. Ja administratīvo aktu apstrīd iestādē, kura to izdevusi, uz apstrīdēšanas procesu attiecas noteikumi, kas šajā likumā paredzēti attiecībā uz augstāku iestādi."

Tādējādi administratīvā akta apstrīdēšanas gadījumā nepietiekama objektivitāte vai tās trūkums augstākas iestādes (amatpersonas) izvērtējumā primāri negatīvi ietekmētu pašas iestādes tiesības, iestādei piešķirtās procesuālās iespējas atrisināt strīdu, novērst iespējamās pieļautās kļūdas pirms administratīvā akta adresāts (trešā persona) vēršas tiesā.

Ņemot vērā iepriekš minēto, tostarp konstatētos pārsūdzētā lēmuma pieņemšanas apstākļus, tiesa secina, ka izskatāmajā gadījumā Dienesta rīcībā nav konstatējams procesuālā taisnīguma principa pārkāpums.

[16] Apkopojot iepriekš konstatētos faktus un minētos apsvērumus, un izvērtējot pārsūdzēto lēmumu kopumā, tiesa secina, ka pārsūdzētais lēmums ir atzīstams par tiesisku un pamatotu, bet pieteicējas pieteikums ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 289.- 290.pantu un 291.panta pirmo daļu, tiesa

nosprieda

noraidīt SIA /Nosaukums A/ pieteikumu par Lauku atbalsta dienesta 2014.gada 10.jūlija lēmuma Nr.10.5.3-15/14/531-B/671 atcelšanu

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Administratīvās rajona tiesas Valmieras tiesu namā mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas.

Tiesnese S.Pone